

**UCHWAŁA NR LXIV/447/23
RADY MIEJSKIEJ W LUBSKU**

z dnia 25 maja 2023 r.

w sprawie nadania tytułu „ Honorowy Obywatel Miasta i Gminy Lubsko”.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.) w związku z § 1 uchwały Nr XVII/98/04 Rady Miejskiej w Lubsku z dnia 5 marca 2004r. w sprawie zasad nadawania tytułu „Honorowy Obywatel Miasta i Gminy Lubsko" uchwała się, co następuje:

§ 1. Nadaje się tytuł „Honorowy Obywatel Miasta i Gminy Lubsko" Pani Marii Pelińskiej.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Lubska.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w prasie lokalnej oraz na tablicach ogłoszeń na terenie gminy Lubsko w sposób zwyczajowo przyjęty.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Artur Bondarenko

UZASADNIENIE

W dniu 28 lutego 2023r. Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Lubskiej wystąpiło z wnioskiem o nadanie tytułu „Honorowy Obywatel Miasta i Gminy Lubsko” dla Pani Marii Pelińskiej.

Wniosek o nadanie tytułu „HONOROWY OBYWATEL MIASTA I GMINY LUBSKO” złożony przez Stowarzyszenie został pozytywnie zaopiniowany przez Kapitułę, która wnioskuje do Wysokiej Rady o podjęcie przedmiotowej uchwały.

Maria Pelińska córka uczestnika Powstania Wielkopolskiego, urodziła się 21 listopada 1929 r. w Gryżynie k. Kościana, zmarła 6 kwietnia 2021r, w Zielonej Górze. Po zawierusze wojennej, w 1945 r wraz z rodzicami osiadła w Lubsku. Tutaj założyła rodzinę, wychowała 4 dzieci i spędziła połowę swojego życia. Za aktywną działalność społeczną została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem za Zasługi dla ZHP, i innymi. Za najbardziej cenne uważała wyróżnienie odznaką Zasłużony dla Miasta Lubsko. Maria Pelińska to legenda lubskiego harcerstwa. Zaraz po osiedleniu się w naszym mieście założyła pierwsze drużyny harcerskie w SP nr 2. Społeczną pasją зараżała młodzież i nauczycieli. Dzięki jej zaangażowaniu powstawały kolejne drużyny i szczepy, rosła liczba instruktorów. W 1957r. podjęła etatową pracę w Komendzie Hufca, gdzie realizowała się nieprzerwanie do 1972. Natomiast od 1965 roku była także Komendantką Hufca Lubsko. Pod jej kierownictwem lubskie harcerstwo stało się marką naszego regionu; zaś atrakcyjna działalność drużyn, ich mnogość, zaangażowana i kreatywna kadra, owocna współpraca z zakładami pracy były przykładem nowoczesnego jak na tamte lata - społeczno-kulturalnego rozwoju Ziemi Odzyskanych. Wkład Marii Pelińskiej (zwłaszcza poprzez działalność w harcerstwie) na kształtowanie wartościowych osobowości młodych ludzi jest bezsprzeczny. Dawni harcerze, a jest ich rzesza, mówią, że dzięki lubskiemu harcerstwu są przyzwoitymi osobami, patriotami i ciekawym świata ludźmi. Maria Pelińska to znacząca postać w lubskiej historii. w 1972 r po odejściu z pracy w KH ZHP wróciła do administracji państwowej. Wcześniej, bo w 1945 r. jako maszynistka i tłumaczka języka niemieckiego pracowała w magistracie. Kiedy w 1973 r. miasto przystąpiło do ogólnopolskiego konkursu Mistrz Gospodarności kierowała zespołem realizatorów.

Po reorganizacji administracji (1975 r.) w kraju objęła stanowisko sekretarza w urzędzie miasta. Odpowiadała za pracę Rady Miasta i jej komisji. Nadzorowała prace organizacji społecznych: TPD, LKP, PCK itp. Z ogromnym zaangażowaniem kreowała dobry wizerunek administracji państwowej. Wcielała dewizę: Interesant musi wyjść z urzędu zadowolony, bo załatwił swoje sprawy. Dowodem jej kompetencji i zwykłej ludzkiej życzliwości jest fakt, że inne miasta przyjeżdżały do Lubska czerpać pomysły z jej doświadczeń. W następnych latach Maria Pelińska kierowała Urzędem Stanu Cywilnego, a kiedy miasto postanowiło wybudować Pałac Ślubów, powierzono jej zadanie urządzenia tego miejsca - powstała dostojna sala Ślubów i wielofunkcyjny Urząd Stanu Cywilnego. Pieczę nad budynkiem i jego działami sprawowała Maria Pelińska. Przez lata dokumentowała historie życia mieszkańców Lubska i okolic, ich narodziny, śluby i zgony. Pracą w USC zakończyła swój czas zawodowy, w 1989 r. odeszła na emeryturę, później wyjechała do dzieci, do Zielonej Góry. Jednak z Lubskiem wciąż utrzymywała kontakty, była obecna na różnych społecznych i harcerskich wydarzeniach, młodszym urzędnikom służyła radą i pomocą. Z harcerstwem też nie zerwała . Bo wszak Lubsko - jak twierdziła było w jej życiu, najważniejszym miejscem na ziemi.

Sporządziła: Iwona Poszwa